

УДК 342.565

*М. В. Вишневський**здобувач**Науково-дослідного інституту публічного права*

ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АПАРАТУ СУДУ В УКРАЇНІ

Вступ. Адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні ґрунтується на системі специфічних принципів, що є правовою базою для управління галуззю судочинства та окремо діяльності суб'єктів, що здійснюють регулювання поведінки та фактичних дій працівників апарату суду та окремо виступають фундаментом для застосування заходів примусу до правопорушників.

Метою даної роботи є безпосередньо розкриття та аналіз таких принципів.

Огляд останніх досліджень. Дослідження принципів права та принципів реалізації конкретної діяльності, поправу зайняло провідне місце серед наукових праць, зокрема таких вчених як А. Годяк, І. Грицай, О. Доценко, В. Костюк, Т. Кравцова, Л. Курочка, С. Максимов, А. Пухтецька, О. Старчук та багатьох інших. Однак, специфіка представленого до аналізу дослідження не достатньо розкрита провідними науковцями сучасності.

Виклад основних положень. Слід відзначити, що у правовій науці увага в основному приділяється принципам права, адміністративного права, адміністративного законодавства, безпосередньо ж принципи адміністративно-правового регулювання у різних сферах досліджені недостатньо [1, с. 193].

За нашим баченням, під принципами адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні слід розуміти сукупність задекларованих та визнаних нормативних правил, що визначають процедурні аспекти управління галуззю судочинства та окремо встановлюють модель поведінки як суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду так і працівників апарату суду, в тому числі встановлюючи міру її протиправності.

Увесь масив принципів в аналізованій сфері ми класифікуємо на 3 групи: а) принципи управління галуззю судочинства; б) принципи діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду; в) принципи діяльності працівників апарату суду.

Вважаємо за необхідне розкрити кожен із зазначених груп більш детально.

Розпочнемо із принципів управління галуззю судочинства. Тут слід відмітити, що наша держава останнім часом переживає багато потрясінь, долає виклики й небезпеки, одночасно цілеспря-

мовано рухаючись шляхом комплексних реформ та європейської інтеграції. Суспільство з надією дивиться у майбутнє й очікує від влади рішучих кроків, професіоналізму, відповідальності та швидких змін на краще в усіх сферах суспільного життя. Право людини на судовий захист – основоположне, конституційне право. І саме на державі лежить обов'язок забезпечити своїм громадянам ефективний засіб юридичного захисту та право на справедливий суд згідно з Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод [2].

В зв'язку з цим, Україна стрімко взяла курс на реформування судустрою так як наслідок системи судочинства України на якісно нових та модернізації існуючих засадах. Головними принципами в межах піднятого питання є: 1) верховенства права; 2) ефективна, продуктивна та скоординована діяльність суб'єктів, що мають відношення до судустрою та судочинства; 3) підзвітність громадянам України; 4) свобода від будь-якого політичного впливу; 5) відповідність стандартам і передовим практикам Європейського Союзу.

Як приклад, під принципом верховенства права розуміють не забезпечення режиму законності, тобто правопорядку в цілому, а неухильне дотримання верховенства закону та рівності перед ним. Спираючись на аналіз тлумачення принципу верховенства права в сучасних європейських джерелах, принцип верховенства права слід розуміти як правовий принцип, сформований під впливом глобалізаційних, міжнародних та європейських інтеграційних процесів, що за своїм змістом становить поєднання низки критеріїв (вимог), які хоча й різняться за своєю формою нормативно-правового опосередкування в національному законодавстві, але покликані забезпечувати пріоритет прав і свобод, законних інтересів людини і громадянина в суспільстві, у тому числі й у стосунках із органами публічної влади всіх рівнів, а також рівність усіх суб'єктів права перед законом, верховенство закону в системі актів законодавства країни, передбачуваність законів і дій органів державної влади та низки інших принципів (вимог), що визнані істотними елементами дотримання принципу верховенства права в рішеннях Європейського суду з прав людини тощо [3, с. 34].

Основна складність полягає в тому, що верховенство права поки не вкоренилося у структурі буття українського народу, а має скоріше ідеоло-

гічний характер. Тому зміст цього феномену має потребу в постійному концептуальному уточненні, і особливо у філософському обґрунтуванні, що виражало б особливості певної культурної традиції. Ця особливість полягає в тій філософсько-антропологічній концепції, що знаходить свій вияв у даній культурі. Звичайно затверджується, що верховенство права ґрунтується на індивідуалістичній філософії. Строгого індивідуалізму у філософських побудовах українських філософів ніколи не було, вони скоріше прагнули компенсувати ті небезпеки, які ніс із собою стихійний індивідуалізм громадян (що нерідко межував з анархізмом), затверджуючи необхідність установа гармонії людини зі світом (Г. Сковорода, П. Юркевич) [4, с. 130].

В нашому випадку під принципом верховенства права слід розуміти укорінення в свідомості громадян та посадових осіб розуміння засад дотримання верховенства закону та рівності перед ним з усіма його різновидами: зокрема дотримання режиму законності, рівності прав громадян, невідворотності покарання усіх суб'єктів права та визнання закону як вищого нормативу.

В свою чергу, принцип ефективності, продуктивності та скоординованості діяльності суб'єктів, що мають відношення до судоустрою та судочинства полягає у розумінні важливості реалізації їх функцій як перед суспільством так і державою в контексті прагнення досягнення запланованих цілей, що мають в основі національні цінності шляхом якісного виконання своїх повноважень, в тому числі надання послуг та комунікативної співпраці між суміжними уповноваженими представниками та структурами з метою досягнення максимального результату – відправлення справедливого правосуддя та забезпечення функціонування справедливого суду на засадах громадської довіри.

Такий принцип як підзвітність громадянам України в загальному характеризує зобов'язання публічних органів влади, в тому числі і суб'єктів судочинства аргументовано доповідати про результати своєї діяльності перед громадськістю, в тому числі обговорювати майбутні перспективи та реальний стан ходу речей по конкретній тематиці. В межах аналізованої сфери це означає співпрацю посадових та службових осіб апарату суду з журналістами, громадянами, громадськими організаціями в межах питань, що підлягають консультуванню.

Як приклад, стартував спільний проект «Суд очима майбутніх журналістів» за участю Херсонського окружного адміністративного суду, Господарського суду Херсонської області, Херсонського міського суду Херсонської області [5]. В рамках даного проекту майбутнім журналістам запропоновано виконати творче завдання, а саме: написати текстовий журналістський матеріал, створи-

ти відеосюжет або радіоматеріал про судові події з урахуванням усіх основних факторів при висвітленні інформації, зокрема, адаптованості інформації до сприйняття (лаконічність, зрозумілість, легкість для запам'ятовування та сприйняття). Студентам-журналістам розповіли про судову систему, систему адміністративних судів, юрисдикцію підсудності спорів Херсонському окружному адміністративному суду. Заступник керівника апарату Херсонського окружного адміністративного суду Гладунова Олена Павлівна ознайомила присутніх із структурою суду, а також провела екскурсію приміщенням суду. Після екскурсії студенти мали змогу побувати на справжньому судовому засіданні та поспілкувались із суддями та працівниками суду [6].

В межах іншого заходу на Херсонщині під час прес-сніданку із суддями була привернута увага журналістів і громадськості до важливих для суспільства найбільш проблемних сфер судової реформи: прозорість, корупція, фінансування і контроль. Варто сказати, що це вже друга зустріч працівників суду з журналістами і активістами, мета якої підвищити обізнаність громадськості щодо судової реформи на місцевому та національному рівнях. Захід проводився відповідно до Програми Агентства США з міжнародного розвитку USAID «Нове Правосуддя» за підтримки Ради Суддів і Державної судової адміністрації [7].

Наступний принцип – свобода від будь-якого політичного впливу, який фактично позначає незалежність судової гілки влади, однак уточнює його з суб'єктивної точки зору. Це означає, що апарат суду, як і суддівський корпус судової установи є аполітичними та забороняється будь-який політичний вплив на їх діяльність, в тому числі на процедури призначення, обрання, переведення та звільнення суддів, притягнення їх до відповідальності.

Принцип відповідності стандартам і передовим практикам Європейського Союзу, в першу чергу, позначає імплементацію та активне дотримання європейських цінностей та стандартів захисту прав людини. Окрім того, це можливість комунікативної співпраці між судовими установами та європейськими й міжнародними партнерами.

Згідно напрямів проведення реформаційних змін окремо маємо змогу виділити наступні принципи управління галуззю судочинства:

- 1) незалежність та прозорість судової системи;
- 2) ефективність і професійність, високі етичні вимоги до представників судової влади;
- 3) дотримання засад доброчесності у здійсненні правосуддя;
- 4) підзвітність;
- 5) використання інноваційних технологій та поліпшення судового процесу (електронне судочинство);

6) невідворотності відповідальності за вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень;

7) незалежності суддівського врядування та системи кар'єрного просування суддів;

8) підвищення прозорості діяльності суддів та рівня їх відповідальності;

9) сталі фінансування судової системи, та інші.

Наступну групу принципів в аналізованій сфері складають принципи діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду.

За нашим баченням, в аналізованій сфері присутня двоблокова система керівного суб'єктного впливу: внутрішній – керівник судової установи та керівник апарату суду та зовнішній – Вища рада правосуддя, органи суддівського самоврядування та Державна судова адміністрація.

Для кожного із суб'єктів наведених вище блоків притаманна власна система принципів діяльності, однак є низка таких, які є спільними для кожного із них, зокрема, це: 1) ієрархічність – підлеглість по вертикалі; 2) демократизм методів і стилю роботи – відтворює народовладдя в державному управлінні й передбачає встановлення глибоких і постійних взаємозалежностей між суспільством і державою як передумови формування демократичної системи управління, яка б базувалась на демократичних засадах її здійснення в інтересах усіх або переважної більшості громадян; 3) професійна компетентність – функції та завдання публічної адміністрації мають виконувати належним чином професійно підготовлені фахівці; 4) поєднання виборності і призначуваності; 5) плановості – визначення певних конкретних спільних завдань, планів діяльності, виконання яких покладено саме на ці державні органи; 6) науковість, що полягає в необхідності привести систему та механізми взаємодії складових елементів публічної адміністрації у відповідність до рівня розвитку суспільних відносин; 7) взаємодія з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, населенням; 8) організаційно-правова зв'язаність діяльності державних органів і посадових осіб [8, с. 524].

Для прикладу, діяльність керівника апарату судової установи базується на наступних принципах: 1) ефективності діяльності апарату суду; 2) стимулювання, заохочення та покарання працівників апарату суду; 3) ієрархічності та підлеглості; 4) самостійності в прийнятті рішень, що стосуються діяльності апарату суду; 5) нормотворення; 6) координації діяльності та контролю виконання покладених на апарат суду завдань; 6) забезпечення та контроль за виконанням юридичних рішень, та інші.

Остання група принципів, що підлягає розгляду в межах окресленої проблематики – принципи діяльності працівників апарату суду.

При чому, мова йде як про державних службовців, на яких розповсюджується законодавство про державну службу, так і про працівників, що підпадають під регулюючий вплив трудового законодавства.

Відповідно, перша група працівників апарату суду, у відповідності до Закону України «Про державну службу» від 10.12.2015 № 889-VIII [9] реалізовує свої повноваження на основі дотримання наступних принципів: 1) верховенства права – забезпечення пріоритету прав і свобод людини і громадянина відповідно до Конституції України, що визначають зміст та спрямованість діяльності державного службовця під час виконання завдань і функцій держави; 2) законності – обов'язок державного службовця діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; 3) професіоналізму – компетентне, об'єктивне і неупереджене виконання посадових обов'язків, постійне підвищення державним службовцем рівня своєї професійної компетентності, вільне володіння державною мовою і, за потреби, регіональною мовою або мовою національних меншин, визначеною відповідно до закону; 4) патріотизму – відданість та вірне служіння Українському народові; 5) добросовісності – спрямованість дій державного службовця на захист публічних інтересів та відмова державного службовця від превалювання приватного інтересу під час здійснення наданих йому повноважень; 6) ефективності – раціональне і результативне використання ресурсів для досягнення цілей державної політики; 7) забезпечення рівного доступу до державної служби – заборона всіх форм та проявів дискримінації, відсутність необґрунтованих обмежень або надання необґрунтованих переваг певним категоріям громадян під час вступу на державну службу та її проходження; 8) політичної неупередженості – недопущення впливу політичних поглядів на дії та рішення державного службовця, а також утримання від демонстрації свого ставлення до політичних партій, демонстрації власних політичних поглядів під час виконання посадових обов'язків; 9) прозорості – відкритість інформації про діяльність державного службовця, крім випадків, визначених Конституцією та законами України; 10) стабільності – призначення державних службовців безстроково, крім випадків, визначених законом, незалежність персонального складу державної служби від змін політичного керівництва держави та державних органів.

Окремо слід вказати і про принцип персональної відповідальності державного службовця, який означає, що державні службовці несуть у вста-

новленому порядку юридичну відповідальність персонально. У цьому ж чітко визначено, який вид відповідальності може бути застосований за певне дисциплінарне порушення. Дисциплінарне стягнення накладається відповідно до характеру, тяжкості та обставин, в яких він вчинений, що сприяє прийняттю об'єктивного рішення керівником органу щодо виду дисциплінарного стягнення. Державний службовець має мислити гуманно, оскільки він несе відповідальність перед пересічним громадянином, визнаючи його повноправним членом державної організації [10, с. 72].

Ведучи мову про наступну підгрупу принципів, слід уточнити, що право на працю означає: а) виняткову добровільність у застосуванні праці; б) виняткову добровільність визначення предмета праці; в) виняткову добровільність узгодження умов праці; г) добровільну можливість зміни умов праці або припинення праці; г) добровільність укладення зміни чи припинення трудового договору. При цьому варто зауважити, що норми Основного Закону України закріплюють систему допоміжних гарантій у реалізації права на працю. Такі гарантії можуть набувати форму окремого трудового права або юридичної гарантії його реалізації, зокрема: держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до соціальних потреб; використання примусової праці забороняється; кожен має право на належні, безпечні та здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом; використання праці жінок і неповнолітніх на небезпечних для їхнього здоров'я роботах забороняється; громадянам гарантується захист від незаконного звільнення; право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом (ст. 43) [11, с. 153].

Фактично, Основний закон вже визначив основні принципи реалізації права на працю, однак слід додати, що у наукових колах існує думка, що основними принципами діяльності найманих за трудовим договором працівників є його права та обов'язки, що на нашу думку є не зовсім коректно. Суб'єктивні трудові права не можна розглядати як принципи трудового права, оскільки засадничі ідеї є підґрунтям для формування норм, у яких закріплені ці права й обов'язки. Розглядаючи принципи трудового права С. Колобова зауважує, що в основі кожного принципу лежать конституційні трудові права та свободи, а також їх юридичні гарантії. Тому основні принципи трудового права починаються зі слова «забезпечення». Тобто, принципи трудового права повинні не лише проголошувати права й обов'язки суб'єк-

тів, але й забезпечувати їх реальне здійснення [12, с. 38; 13, с. 157].

Таким чином, в аналізованій сфері можна виділити наступні принципи: 1) забезпечення гідних умов праці, в тому числі безпечних та гігієнічних; 2) взаємних зобов'язань між працівником та роботодавцем (керівником апарату суду); 3) своєчасної і правильної виплати заробітної плати; 4) підвищення кваліфікації та кар'єрного зростання; 5) судового захисту у разі виникнення конфліктних ситуацій; 6) поваги, гідності та інших особистих надбань робітників, та інші.

Об'єднуючими принципами для всіх проаналізованих груп та категорій є моральні та етичні принципи, які є ключовою ланкою ціннісних орієнтацій конкретного співробітника, яка відіграє важливу роль у процесі здійснення ним морального вибору. Формування мотивів відбувається під впливом соціально-психологічних чинників професійної діяльності та зміни мотивації на різних етапах професійного становлення. З суспільною природою мотивації діяльності пов'язаний вплив оцінки, зумовленої суспільними нормами, а також самооцінки працівника [14, с. 17-18].

Професійна робота будь-якого працівника організації пов'язана з дотриманням етичних норм взаємовідносин з колегами, підлеглими, партнерами. Дотримання морально-етичних засад є потужним чинником конструктивної взаємодії яка повинна базуватися на моральних якостях особистості [15], якими необхідно володіти для належного виконання місії професії, своїх професійних обов'язків, та професійно-етичних норм і стандартів поведінки [16].

Сюди можна віднести принципи моральної саморегуляції; культивування поваги до особистості; безособовості із винятковою персоналізацією; лояльності до уряду та політичної неупередженості; громадянських якостей, громадянської свідомості і відповідальності, та інші.

Висновки. Усе вищенаведене дає підстави для формулювання висновку про те, що принципами адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні є:

1. Принципи управління галуззю судочинства: а) верховенства права – укорінення в свідомості громадян та посадових осіб розуміння засад дотримання верховенства закону та рівності перед ним з усіма його різновидами: зокрема дотримання режиму законності, рівності прав громадян, невідворотності покарання усіх суб'єктів права та визнання закону як вищого нормативу; б) ефективна, продуктивна та скоординована діяльність суб'єктів, що мають відношення до судоустрою та судочинства полягає у розумінні важливості реалізації їх функцій як перед суспільством так і державою в контексті прагнення досягнення запланованих цілей, що мають в основі національні

цінності шляхом якісного виконання своїх повноважень, в тому числі надання послуг та комунікативної співпраці між суміжними уповноваженими представниками та структурами з метою досягнення максимального результату – відправлення справедливого правосуддя та забезпечення функціонування справедливого суду на засадах громадської довіри; в) підзвітність громадянам України – в загальному характеризує зобов'язання публічних органів влади, в тому числі і суб'єктів судочинства аргументовано доповідати про результати своєї діяльності перед громадськістю, в тому числі обговорювати майбутні перспективи та реальний стан ходу речей по конкретній тематиці. В межах аналізованої сфери це означає співпрацю посадових та службових осіб апарату суду з журналістами, громадянами, громадськими організаціями в межах питань, що підлягають консультуванню; г) свобода від будь-якого політичного впливу – який фактично позначає незалежність судової гілки влади, однак уточнює його з суб'єктивної точки зору. Це означає, що апарат суду, як і суддівський корпус судової установи є аполітичними та забороняється будь-який політичний вплив на їх діяльність, в тому числі на процедури призначення, обрання, переведення та звільнення суддів, притягнення їх до відповідальності; д) відповідність стандартам і передовим практикам Європейського Союзу в першу чергу, позначає імplementування та активне дотримання європейських цінностей та стандартів захисту прав людини. Окрім того, це можливість комунікативної співпраці між судовими установами та європейськими й міжнародними партнерами, та ін.

2. Принципи діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду – для кожного із суб'єктів притаманна власна система принципів діяльності, однак є низка принципів, які є спільними для кожного із них (наприклад, ієрархічність, плановість, науковість, та ін.).

3. Принципи діяльності працівників апарату суду: а) державні службовці, на яких розповсюджується законодавство про державну службу – принцип професіоналізму, персональної відповідальності, патріотизму, та ін.; б) працівники, що підпадають під регулюючий вплив трудового законодавства – забезпечення гідних умов праці, в тому числі безпечних та гігієнічних; взаємних зобов'язань між працівником та роботодавцем (керівником апарату суду); своєчасної і правильної виплати заробітної плати; підвищення кваліфікації та кар'єрного зростання; судового захисту у разі виникнення конфліктних ситуацій; поваги, гідності та інших особистих надбань робітників, та ін.

Об'єднуючими принципами для всіх проаналізованих груп та категорій є моральні та етичні

принципи, зокрема це: принципи моральності саморегуляції; культивування поваги до особистості; безособовості із винятковою персоналізацією; лояльності до уряду та політичної неупередженості; громадянських якостей, громадянської свідомості і відповідальності, та ін.

Література

1. Грицай І. О. Принципи, функції, форми та методи адміністративно-правового регулювання діяльності неурядових правозахисних організацій. *Право і суспільство*. 2012. № 1. С. 192-197.
2. Пухтецька А. Принцип верховенства права: сучасні європейські доктрини як орієнтир для реформування національного законодавства. *Вісник Національної академії наук України*. 2010. № 3. С. 33-43.
3. Стратегія розвитку судової системи в Україні на 2015-2020 роки. Національна школа суддів України. 2016. URL: <http://nsj.gov.ua/files/1467884108%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F%20%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%BA%D1%83%20%D1%81%D1%83%D0%B407.pdf>
4. Максимов С. Конституційний принцип верховенства права: загальне та особливе. *Вісник Академії правових наук України*. 2009. № 3. С. 127-134.
5. У Херсоні стартував проєкт «Суд очима майбутніх журналістів». *Український Південь*. 2018. URL: <https://pivdenukraine.com.ua/2018/10/18/u-xersoni-startuvav-proekt-sud-ochima-majbutnix-zhurnalistiv/>.
6. Стартував спільний проєкт судів Херсонщини «Суд очима майбутніх журналістів» заради спільної мети – відновлення довіри до судової влади. Судова влада України. 2018. URL: <https://km.ks.court.gov.ua/sud2125/pres-centr/news/579290/>.
7. Херсонські судді відкриті для спілкування. Регіональний центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Херсонській області. 2018. URL: <https://kherson.legalaid.gov.ua/ua/uspishni-spravy/24-novyny/2040-khersonski-suddi-vidkryti-dlia-splukuvannia>.
8. Кравцова Т. М. Поняття та принципи діяльності публічної адміністрації. *Форум права*. 2010. № 4. – С. 522-525.
9. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015. № 889-VIII. Урядовий кур'єр. 2016. № 21.
10. Курочка Л. Принципи державної служби в Україні: сучасні підходи. *Вісник Національної академії державного управління при Президенті України*. 2012. Вип. 3. С. 66-72.
11. Костюк В. Л. Конституційні принципи трудової правосуб'єктності: науково-правовий аспект. *Публічне право*. 2014. № 1. С. 151-158.
12. Колобова С. В. Трудовое право России: учеб. пособие для вузов. М.: ЗАО Юстицинформ, 2005. 288 с.
13. Старчук О. В. Принципи трудового права згідно проєкту Трудового кодексу України. *Право і суспільство*. 2013. № 6.2. С. 155-159.
14. Годяк А. І. Моральні та етичні принципи у правовій освіті працівників органів внутрішніх справ України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. Серія: Юридична. 2013. Вип. 1. С. 11-19.
15. Доценко О. М. Морально-етичні засади взаємодії представників публічного адміністрування і громадян. *Харківський регіональний інститут державного управління*. 2014. URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/conf/2014-3/doc/1/08.pdf>.

16. Василевська Т. Е. Етика державного управління : підручник; за заг. ред. Т. Е. Василевської. К. : НАДУ, 2015. 204 с.

Анотація

Вишневецький М. В. Принципи адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні. – Стаття.

У статті сформовано систему принципів адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні та надано їм характеристику. Класифіковано увесь масив принципів в аналізованій сфері на 3 групи: а) принципи управління галуззю судочинства; б) принципи діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду; в) принципи діяльності працівників апарату суду.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, апарат суду, діяльність, організаційне забезпечення, принципи, регулювання, суд, судоустрій.

Аннотация

Вишневецкий М. В. Принципы административно-правового регулирования деятельности аппарата суда в Украине. – Статья.

В статье сформирована система принципов административно-правового регулирования деятельности аппарата суда в Украине и предоставлена их характе-

ристика. Классифицирован весь массив принципов в анализируемой сфере на 3 группы: а) принципы управления отраслью судопроизводства; б) принципы деятельности субъектов публичной администрации, осуществляющих административно-правовое регулирование деятельности аппарата суда; в) принципы деятельности работников аппарата суда.

Ключевые слова: административно-правовое регулирование, аппарат суда, деятельность, организационное обеспечение, принципы, регулирование, суд, судоустройство.

Summary

Vyshnevskiy M. V. Principles of administrative and legal regulation of the activity of the court apparatus in Ukraine. – Article.

In the article was analyzes the system of principles of administrative and legal regulation of the activity of the court apparatus in Ukraine and gives them a description. Also was classified principles in the analyzed field into 3 groups: a) principles of management of the field of justice; b) the principles of the activities of public administration entities, which carry out administrative and legal regulation of the activities of the court apparatus; c) the principles of the work of the staff of the court apparatus.

Key words: activity, administrative-legal regulation, court apparatus, court, judicial system, organizational support, principles, regulation.